

idet det først er efter overgangsperiodens udløb, at disse skal varetages af Kommissionen. Dette udelukker dog ikke muligheden for, at Fællesskabet som sådant allerede nu slutter handelsaftaler med tredjelande. Forhandlinger af denne art er allerede blevet besluttet og vil blive ført efter en fællesskabsprocedure for at lette overgangen til det i Traktaten forudsete slutstadium.

2) Verdensmarkedet for landbrugsprodukter.

177. Verdensmarkederne for landbrugsprodukter udfylder kun meget ufuldstændigt deres regionale udligningsrolle mellem mangel og overflod. Det er ikke Fællesskabet, som har skabt denne situation; Fællesskabets udvikling og navnlig dets

fælles landbrugspolitik bidrager til at lade svaghederne ved det nuværende system og nødvendigheden af at finde en løsning træde endnu mere frem.

Fællesskabet er sig bevidst, at dets ansvar på dette område vokser, efterhånden som verdensmarkedernes struktur ændres ved nye medlemmers indtræden i Fællesskabet.

På den anden side kan Fællesskabet, som sammen med Det forenede Kongerige er de vigtigste købere på verdensmarkedet for landbrugsvarer, bidrage til en positiv løsning af disse problemer. Det vil tage initiativet til forberedelsen og indkaldelsen af internationale konferencer vedrørende verdensomspændende aftaler inden for landbrugssektoren.

KAPITEL X.

Hjælp til udviklingslandene.

178. I fjerde del af Rom-traktaten har Fællesskabet påtaget sig et særligt ansvar over for en række associerede udviklingsstater og -lande og skaffet sig midlerne til at opfylde dette ansvar. Denne virksomhed, der får en ny politisk betydning ved, at mange af disse stater har opnået selvstændighed, vil få forøgede midler og antage nye former inden for rammerne af den næste associeringsoverenskomst med de afrikanske stater og Madagaskar, om hvilken der for tiden forhandles.

Endvidere har anvendelsen af Traktaten og navnlig dens indvirkning på verdenshandelen skabt et større ansvar for Fællesskabet over for andre udviklingslande. Kommissionen er af den opfattelse, at Fællesskabet i højere grad må tage hensyn til disse udvidede problemer, det er stillet over for, og søge passende løsninger herpå.

179. Kommissionens program omfatter følgende:

- a) videreførelse og forbedring af associeringsordningen som en omfattende opgave, der vedrører en større kreds af udviklingslandene og gør det muligt for Fællesskabet at planlægge og an-

vende de metoder, der er bedst egnet til at hjælpe de associerede lande uden at støde an mod deres suverænitæt;

- b) overvejelser vedrørende de underudviklede tredjelandes interesser og iværksættelse af passende foranstaltninger i forbindelse hermed, alt under hensyntagen til de associerede landes særlige forhold.

A. Associeringen.

180. De nye modaliteter for associering med de afrikanske stater og Madagaskar er endnu genstand for forhandlinger, således at der endnu må tages forbehold med hensyn til den fremtidige overenskomsts endelige indhold.

Kommissionen kan dog fremdrage grundtrækkene i overenskomststudkastet, som allerede nu har fundet principiel tilslutning fra parterne.

Det står især fast, at Fællesskabets finanshjælp til de associerede stater må betydeligt forøges. I alt vil staterne kunne disponere over 730 millioner regningsenheder, der på den ene side er bestemt til økonomiske og sociale investeringer, sva-